

unde se dice, că episcopul neuniților să se alegă numai din sinul clerului transilvan, și părintesce concedând ca: alegerea de astă-dată să nu se restringă numai și numai la cei născuți în Transilvania. Deci Maiestatea Sa prin această concesiune, nu arată numai atâta, că bunăvoința i-ar fi, ca episcopul care se va alege să fiă bărbat inzestrat cu acele calități, pe care fericitul împărat Francisc le căutase în episcopul neuniților, ci puse pre acest venerabil cler în așa stare, ca de astădată fără nici o restringere și impedecare, să potă alege de al seu archiepiscopiu sufletesc pe un bărbat investit cu asemenea virtuți și calități, acolo, séu ori-unde vor judeca că îl pot găsi.

Acésta în adevăr este un testimoniu cu totul singular a unei clemenții regesci! — Deci, decă venerabilul cler va puté nimeri tocma pe acel bărbat infrumșețat cu arătatele calități, după cum poftescce prea-inaltul loc, atunci nimeni nu se va îndoi, că bunătățile care vor purcede din acésta, vor fi mari și fără număr; atunci se va puté nădăjdui tare, că clerul tinăr, care după acésta curând se va adăpa în toate ramurile științelor, va arăta fără întârziere din mijlocul seu bărbați așa harnici, încât relegea să aibă în ei tot atâtea colóne (stâlpi) și cei mai tari ai sei apărători, prin a căror nepregătată silință poporul român cu incetul îmbrăcând năravuri mai bune, și nu numai în relege, ci și în științe și învățături înaintând, cu timp să fie norocit a se număra în șirul celor mai de frunte popóre ale monarhiei austriace; érá dela prea bunul și prea înduratul principe, vor puté aștepta tot felul de folosuri aducătoare de fericire.

Deci noi, cari din prea-inalta poruncă suntem trimiși, ca să priveghem asupra alegerii de episcop, cu cea mai mare reverință dând ascultare începem această deregătoriă incredințată nouă, simțind mare bucuriă a inimei când vedem, că venerabilul cler ajunsse la acest loc de alegere în totă dorita sănătate, fiind incredințați deplin, că fiă-care din cei ce se află față, se simte și se ține supus credincios al Maiestății Sale sacratisime, érá îndurarea cesaro-regescă, prin carea se concese acésta nouă alegere de episcop, cu cea mai supusă plecaciune o va recunósce și o va venera. Așa cu acest privilegiu, socotirăm a aduce aminte venerabilului cler, că cugetând câte și ce fel de bunătăți dobândiră creștinii cei de legea neunită și mai vârtos clerul din bunătatea augustisimilor împărați până acum, socotind éráși bine și cu mintea sănătósă, că póte fi norocit a ajunge și la mai mare clemență a Maiestății Sale, decă se va silí